USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Sušila a soudců přísedících Mgr. Stanislavy Zonové a Bc. Jiřího Vogela ve veřejném zasedání konaném dne 27. března 2025 v trestní věci odsouzeného **Tomáše F.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Rapotice, **k návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení** ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě, pob. v Olomouci pod sp. zn. 53 T 2/2020,

takto:

Podle § 283 písm. d) tr. řádu se návrh odsouzeného Tomáše F. na povolení obnovy řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci pod sp. zn. 53 T 2/2020 **zamítá**, když nebyly shledány důvody obnovy dle § 278 tr. řádu.

Odůvodnění:

1. V trestní věci zdejšího soudu vedené pod sp. zn. 53 T 2/2020 byl odsouzený Tomáš F. rozsudkem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 53 T 2/2020-686 uznán vinným ze spáchání jednak zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a jednak přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním popsaným ve skutkové větě rozsudku, konkrétně tím způsobem, že: *dne 1. 12. 2019 v dopoledních hodinách v obci xxx, v kuchyni rodinného domu č.p. xxx jeho otce Aleše F., kam předtím vylákal svou sestru nezl. poškozenou S. F., nar. xxx, pod záminkou řešení rodinné situace, s tím, že v domě na ni čeká jejich otec Aleš F., který s ní chce hovořit, ačkoli věděl, že v té době je jeho otec mimo bydliště, pro poškozenou přijel do jejího bydliště v obci xxx, kdy již během cesty autem tuto osahával na stehně, což odmítala, dovezl ji do domu otce v obci xxx, kde v kuchyni nezletilou začal opět osahávat, když jej žádala, ať tohoto jednání zanechá, ji položil na postel a začal jí i přes její odpor svlékat legíny, které si poškozená pokoušela opět navléknout, což se jí nepodařilo, u čehož plakala, kdy u tohoto jí vyhrožoval zabitím, pokud to někomu řekne, říkal ať sklapne a drží hubu, následně poškozené svlékl přes její odpor legíny a spodní prádlo, strkal jí prsty do pochvy a poté vnikl svým penisem do pochvy poškozené, která plakala a říkala, že ji to bolí, načež se z poškozené nadzvedl a prováděl si masturbaci až do svého vyvrcholení.* Za toto jednání byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let nepodmíněně, kdy pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále byla odsouzenému uložena dle § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené S. F. částku ve výši 150 000 Kč, kdy se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená postupem dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Citovaný rozsudek pak nabyl právní moci dne 24. 6. 2021, když odvolání odsouzeného bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 6. 2021, č.j. 6 To 37/2021-726 zamítnuto.

3. Proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 6. 2021, sp. zn. 6 To 37/2021 podal odsouzený prostřednictvím obhájce dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2021, sp. zn. 4 Tdo 1241/2021 odmítnuto.

4. Ve vztahu k osobě odsouzeného je nutno nejdříve konstatovat, že se nejedná o první návrh na obnovu řízení v jeho projednávané věci. První návrh na obnovu řízení byl podán již dne 27. 4. 2022, kdy usnesením KS Ostrava, pob. v Olomouci ze dne 9. 5. 2023, č. j. 28 Nt 53/2022-424 byl návrh odsouzeného zamítnut, neboť nebyly shledány důvody obnovy řízení. Usnesení nabylo právní moci dne 6. 9. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Veselá

5. Následně již dne 31. 10. 2023, tedy ani ne dva měsíce poté, co byl první návrh na povolení obnovy řízení pravomocně zamítnut, podává odsouzený opět návrh na povolení obnovy řízení. V prvotním návrhu (č. l. 1) uvádí, že vyšly najevo nové skutečnosti a nové důkazy soudu dříve neznámé s tím, že konkrétní podrobnosti doplní až poté, co mu bude ustanoven obhájce. Samotný prvotní návrh tedy žádné nové důkazy či nové skutečnosti, jakožto základ každého návrhu na povolení obnovy řízení, fakticky neobsahoval. Odsouzenému byl opatřením ze dne 1. 11. 2023 ustanoven obhájce Mgr. Petr Zemlák, kdy podáním doručeným soudu dne 28. 11. 2023 následně došlo ke zpětvzetí návrhu na povolení obnovy řízení (č. l. 16), kdy zpětvzetí bylo zasláno odsouzenému k vyjádření. Odsouzený podáním ze dne 8. 12. 2023 (č. l. 20) požádal o prodloužení lhůty k doplnění konkrétních důvodů (tzn. k doplnění nových skutečností a důkazů), eventuelně k případnému potvrzení učiněného zpětvzetí s tím, že celou věc se svým obhájcem prokonzultoval prozatím jen okrajově. Na to podáním ze dne 14. 12. 2023 (č. l. 23) obhájce Mgr. Petr Zemlák soudu sdělil, že zpětvzetí podal poté, co tuto skutečnost konzultoval s odsouzeným a tento mu zpětvzetí potvrdil, dokonce odsouzeného informoval i po podání zpětvzetí, kdy nic ze strany odsouzeného nenasvědčovalo tomu, že se zpětvzetím nesouhlasí. S ohledem na aktuální stanovisko odsouzeného tak došlo k narušení důvěry a požádal soud o zrušení svého ustanovení. Opatřením ze dne 16. 1. 2024 (č. l. 28) byla odsouzenému ustanovena obhájkyně Mgr. Dagmar Beníková, která podáním již ze dne 14. 2. 2024 žádá o zproštění povinnosti obhajovat odsouzeného, důvody uvedla v písemném podání. Nicméně ještě před tím, než došlo k ukončení zastupování, byl prostřednictvím této obhájkyně podán návrh na povolení obnovy řízení (č. l. 49), kde se tedy poprvé objevují tvrzené nové skutečnosti či důkazy. Konkrétně odsouzený navrhl provést nový důkaz v podobě písemného prohlášení společné babičky odsouzeného a pošk. S. F. Naděždy F. Dále byl k důkazům navržen znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biologie, kdy odsouzený kontaktoval znalce RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D., který měl uvést, že v rámci předchozího řízení došlo k výrazným pochybením spočívající zejména v neodebrání genetického materiálu z poškozené, neprovedení výslechu gynekoložky poškozené, došlo dále údajně k pochybení i v rámci prvotně zpracovaného znaleckého posudku Mgr. Pavlem Tomkem, Ph.D. a je nutno vyhotovit posudek nový (či alespoň revizní), který by pochybení v rámci prvního posudku napravil. Další nový důkaz navrhl v podání ze dne 4. 4. 2024 (č. l. 50) i sám odsouzený, kdy navrhl výslech znalců MUDr. Tomáše Nováka a Mgr. Kateřiny Vinklárkové, kteří v rámci řízení o povolení obnovy vedené pod sp. zn. 28 Nt 53/2022 zpracovali doplnění znaleckého posudku původního, kdy výslech znalců má napravit zásadní nedostatek dosavadního znaleckého zkoumání, tedy nehodnocení první odlišné výpovědi pošk. S. F. učiněné v úředním záznamu ze dne 1. 12. 2019, kdy takový výslech znalců má dle odsouzeného zásadním způsobem ovlivnit konečné (jiné) rozhodnutí o jeho vině. Opatřením ze dne 3. 5. 2024 tedy došlo ke zproštění povinnosti obhajovat odsouzeného u Mgr. Dagmar Beníkové (č. l. 61) a odsouzenému byla ustanovena obhájkyně JUDr. Kateřina Danielová (č. l. 62), která ovšem podáním již ze dne 1. 7. 2024 požádala o zproštění této povinnosti s tím, že pokyny odsouzeného jsou v rozporu s povinnostmi advokáta, kdy o této skutečnosti informovala odsouzeného s tím, že pokud na svých pokynech bude trvat, bude nucena požádat o zproštění povinnosti jej obhajovat. Protože odsouzený trvá na tom, aby činila tak, jak jí ve svých pokynech a osobní schůzce stanovil, nemůže tedy obhajobu odsouzeného vykonávat v souladu se stavovskými předpisy a požádala o zrušení této povinnosti. Opatřeními ze dne 17. 7. 2024 tak soud rozhodl o zrušení povinnosti obhajovat odsouzenému, kterému byl jako obhájce ustanoven Mgr. Michal Havrila (č. l. 83). Podepsaný soud měl za potřebu alespoň zkráceně uvést vývoj a průběh tohoto řízení, počínaje od podání prvotního návrhu na povolení obnovy řízení podaný dne 31. 10. 2023, protože první a projednatelný návrh byl podán až ke dni 23. 10. 2024, tedy za více než rok.

6. Teprve podáním ze dne 23. 10. 2024 byl prvotní návrh řádně odůvodněn (č. l. 138 – 141), kdy tedy odsouzený prostřednictvím svého obhájce navrhl k provedení **znalecký posudek PhDr. Petra Vavříka**, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie ze dne

23. 9. 2024 (č. l. 115 – 126), kdy úkolem znalce bylo zhodnotit v původním řízení i v předchozím řízení o povolení obnovy znalecké posudky z hlediska užité metodiky a interpretačních postupů. Konkrétně se měl vyjádřit k posudkům, který zpracovala MUDr. Marie Foldýnová, soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětská a dorostová psychiatrie a PhDr. Ludmila Mrkvicová, soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých a vyjádřit se dále k doplňku znaleckého posudku z oboru psychologie a psychiatrie zpracovaného v řízení o povolení obnovy znalci MUDr. Tomášem Novákem a Mgr. Kateřinou Vinklárkovou. Jak pak bylo v návrhu tvrzeno, ze závěrů posudku PhDr. Petra Vavříka vyplývá velmi povrchní a nedostatečné zajištění podkladů pro znalecké zkoumání, jejich podrobný rozbor, zpracování odbornými metodami a náležité vyhodnocení, které by dávalo potřebnou důvěru a přezkoumatelnost závěrům uvedeného znaleckého posudku včetně jeho doplnění, naopak vyvstala nezbytná potřeba pro nové **aktuální vyšetření poškozené v rámci nového aktualizovaného revizního znaleckého posudku**, v němž dojde k odstranění všech vytknutých nedostatků předmětných znaleckých posudků, a to nikoli pouze formálně, nýbrž v potřebné hloubce a erudici a zpracování nových závěrů tak, aby tyto byly náležitě odůvodněny a způsobilé přezkumu, přičemž je naprosto nezbytné, aby se znalec, který bude znalecký úkon zpracovávat, neocitl v myšlenkové pasti v důsledku již vyslovených odborných závěrů zpracovaného znaleckého posudku ve znění jeho doplnění. Jako další nový důkaz odsouzený předložil **znalecký posudek MUDr. Jiřího Fialky, CSc.**, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ze dne 8. 9. 2024 (č. l. 127 – 131). Jak pak bylo v návrhu tvrzeno, ze závěrů posudku MUDr. Jiřího Fialky, CSc. vyplývá, že na dotaz, zda odpovídá násilné jednání ze dne 1. 12. 2019 popsané poškozenou a její matkou lékařské zprávě, prohlídce těla a fotodokumentaci poškozené, uvedl znalec, že absence poranění, resp. přechodných tělesných projevů v lékařské zprávě, poškozenou a její matkou uvedené sexuální násilí nepotvrzuje. Naopak násilné svlékání a vyhrnování oblečení prováděné velkýma hrubýma rukama, přidržování mladé ženy ve vynucené poloze a zejména bolestivá manipulace s jejím genitálem by s vysokou pravděpodobností v odstupu řádu hodin zanechala projevy ložiskového překrvení a prosáknutí kůže, kožních oděrek a krevních výronů v kůži, případně i krevních podlitin krku, končetin anebo trupu, na genitálu rozpoznatelné překrvení a prosáknutí, ranky či ragády, slizniční krevní výronky. V kontextu těchto závěrů je pak obhajobou poukazováno na vývoj šetřeného jednání, kdy se zcela zásadním způsobem odlišují nejen skutkové věty v usnesení o zahájení trestního stíhání oproti napadenému rozsudku, kdy usnesení o zahájení trestního stíhání vycházelo z prvotního popisu skutku, jak jej uvedla poškozená do úředního záznamu o podaném vysvětlení, nebo jak jej poškozená popsala své matce a tato je následně reprodukovala rovněž do úředního záznamu, kdy se mělo jednat o déletrvající násilí ze strany odsouzeného vůči poškozené, tedy držení pod krkem po celou dobu několikaminutové soulože, násilné roztažení nohou, násilné vnikání prsty do vagíny poškozené a následné vykonání soulože, to vše při aktivní obraně poškozené fyzické i slovní, kdy se mělo podařit poškozené odsouzeného ze sebe skopnout, a to vše za situace, kdy poškozená jednání oznámila v řádu hodin, kdy již od 1. 12. 2019 ve 12:21 hod. byla v Nemocnici Šumperk provedena prohlídka MUDr. Kateřinou M., která byla obeznámena s činem, který se měl poškozené stát, tzn. vyšetření bylo jednoznačně zaměřeno na ohledání poškozené stran veškerých poranění, přičemž lékařská zpráva konstatuje, že poškozená nejevila žádné známky násilí v oblasti krku, hrudníku ani břicha a v oblasti vagíny nejevila absolutně žádné známky znásilnění, kdy tyto závěry lékařky jsou potvrzovány i v Protokolu o prohlídce těla poškozené. Tato uvedená zjištění pak neodpovídají prvotnímu popisu poškozené, neodpovídají skutkové větě usnesení o zahájení trestního stíhání a jsou ve zjevném rozporu s naprosto diametrálně odlišnou konstitucí poškozené (drobná dívka) a odsouzeného (urostlý muž nadprůměrné výšky a váhy, s velkou rukou). Dále bylo k důkazům předloženo **stanovisko RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D.** soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví genetika, kriminalistika, specializace forenzní genetika a biologie ze dne 31. 5. 2024 (č. l. 132). Dle obhajoby uvedené stanovisko konstatuje opoždění vyšetření poškozené, konstatuje, že odběr biologického materiálu proběhl v nedostatečném rozsahu, dále ze stanoviska vyplývá, že základní gynekologické vyšetření

musí být doplněno o odběr biologického materiálu, který se provádí poševním nebo análním výtěrem a stěrem zevního genitálu, a to nátěrem na sklíčko nebo stěrem na vatový tampon. Součástí lékařského vyšetření dětí je i hodnocení somatosexuální vyspělosti a posouzení vývoje sekundárních pohlavních znaků, kdy v tomto směru došlo k fatálnímu selhání postupu policejního orgánu, který neprovedl s poškozenou neopakovatelné úkony, které byly způsobilé vyvrátit vinu odsouzeného, naproti tomu soud v napadeném rozsudku, aniž by se zabýval závadností tohoto postupu policejního orgánu a k tomuto přistoupil náležitě kriticky a v pochybnostech též ve prospěch odsouzeného, lékařskou zprávu pouze ocitoval, nekonfrontoval však z ní vyplývající závěry s popisem skutku poškozenou, se skutkovým závěrem, že celý skutek probíhal za použití násilí, což v souhrnu s předkládanými důkazy vytváří zásadní pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu v napadeném rozsudku, s nimiž se nelze ztotožnit, kdy znalec přislíbil, že v případě poskytnutí potřebného materiálu od OKTE Frýdek – Místek (laboratorní dokumentaci a kompletní výsledky analýz), je připraven zpracovat znalecký posudek a přezkoumat závěry znaleckého posudku provedeného v původním řízení k důkazu. Je tedy odsouzeným navrženo, aby soud **vyžádal onu laboratorní dokumentaci a kompletní výsledky analýzy** z OKTE Frýdek – Místek, tyto byly předloženy znalci RNDr. Vaňkovi s úkolem **zpracovat nový posudek**.

7. Odsouzený dále v podání ze dne 23. 10. 2024 navrhl **výslech policistů** provádějících krátce po ohlášení činu prvotní úkony, konkrétně výslech por. Ing. Jiřího H., kpt. Mgr. Aleny P. a kpt. Mgr. Martina D. za účelem zjištění, zda jejich postup byl koordinován předem stanovenou metodikou policejního orgánu, či zda policisté postupovali ad hoc dle situace a zda tento postup byl správný a dostatečný pro získání potřebného množství stop a biologického materiálu, nebo zda vadným postupem policistů došlo ke zmaření neopakovatelných úkonů, jak naznačuje RNDr. Daniel Vaněk, PhD., které logicky v pochybnostech musejí svědčit ve prospěch neviny odsouzeného. Současně se policisté mohou vyjádřit ke stavu a chování poškozené při provádění prvotních úkonů s poškozenou. Dále odsouzený navrhl vyslechnout **MUDr. Kateřinu M.** z gynekologické kpohotovosti Nemocnice Šumperk, která prováděla dne 1. 12. 2019 vyšetření poškozené, přičemž je nezbytné, aby odpověděla na dotazy týkající se zjištěného nálezu, zda tento odpovídá tvrzenému znásilnění ze strany odsouzeného z doby před cca 2,5 hodinami, zda odpovídá znásilnění, které probíhalo násilným překonáváním fyzického odporu poškozené se škrcením poškozené po dobu vykonávání soulože, a to vše případně konfrontovat se závěry znalce MUDr. Jiřího Fialky, CSc., které takový průběh vyvracejí. Dále odsouzený k důkazům navrhl provést **čestné prohlášení Naděždy F.** (č. l. 133 – 134), společné babičky poškozené a odsouzeného, která konfrontovala na rodinné oslavě o letních prázdninách roku 2023 poškozenou S. F. s tím, aby jí řekla skutečnou pravdu o tom, zda byla skutečně ze strany odsouzeného znásilněna, přičemž se poškozená vyhýbala dotaz zodpovědět, a pokud se babička poškozené zeptala, proč obvinila svého bratra (odsouzeného) ze znásilnění, odpověděla poškozená, že se mu chtěla pomstít, na další dotazy již neodpověděla a odešla. Jmenovanou **Naděždu F. dále navrhl odsouzený vyslechnout** v tomto řízení o povolení obnovy, ovšem s ohledem na její zdravotní stav a vysoký věk pak výslech uskutečnit v místě jejího faktického bydliště. Dále odsouzený k důkazům navrhl **čestné prohlášení Adama S.** (č. l. 135), kdy i tento jmenovaný konfrontoval poškozenou stran toho, zda skutečně mělo dojít ke znásilnění její osoby, kdy tato měla Adamu S. znásilnění popsat nejdříve skutkově zcela odlišným způsobem a posléze ho nepřímo i popřít s tím, že měla uvést, že to udělala, aby se odsouzenému pomstila za spory, které s ním jako bratrem měla. Jmenovaného **Adama S. dále odsouzený navrhl vyslechnout** v rámci řízení o povolení obnovy. Dále odsouzený navrhl výslech matky odsouzeného **Blanky H.**, která se dozvěděla od třetích osob (známostí poškozené), že si znásilnění vymyslela za účelem pomsty odsouzenému. Dále odsouzený navrhl provést k důkazům **nové zprávy k osobě pošk. S. F.**, zejména od kolizního opatrovníka a od školského zařízení, jakož i **aktualizovaný výpis z jejího rejstříku trestů a rejstříku přestupků**. Dle odsouzeného z předchozího řízení o povolení obnovy plyne celá řada důkazů, které prokazují, že poškozená je nezvladatelná, manipuluje svým okolím, byly s ní opakovaně řešeny výchovné problémy vedoucí

k umístění poškozené do diagnostického ústavu pro mládež a následně pak poškozená pobývala na detoxikačním oddělení ve Vojenské nemocnici Olomouc, kdy je třeba pro náležité zjištění obecné a specifické věrohodnosti poškozené v rámci revizního znaleckého posudku provést kromě aktuálního vyšetření poškozené též **podrobné zmapování života poškozené** do současné doby (poškozená měla být opakovaně vyloučena ze školských zařízení a opakovaně pobývala ve výchovných ústavech). Dále navrhl odsouzený výslech **Zdeňka P.**, který může potvrdit, ačkoli to poškozená popírala, že se poškozená dne 30. 11. 2019, tj. den před údajným znásilněním, vyskytovala v tzv. Altánu v xxx se svými kamarády, mj. i po určitou dobu s odsouzeným, kde se právě odsouzený dozvěděl o tom, že poškozená užívá návykové látky, přičemž tato nepravdivě uváděla, že v altánu den před činem nebyla, jednak uváděla, že se v den znásilnění ocitla v cizím prostředí, kde neměla možnost úniku, a proto nakonec souhlasila s tím, že ji odsouzený jako pachatel, který ji měl před pár minutami znásilnit, odvezl zpět domů. Jmenovaný navržený svědek měl též s poškozenou mluvit o uvedeném případu znásilnění a disponuje informacemi o chování poškozené bezprostředně po nahlášení znásilnění. Dále navrhuje výslech **Kamily R.**, sociální pracovnice a kolizního opatrovníka v době nezletilosti poškozené, která nepochybně potvrdí, že poškozená má sklony ke lhaní, zkreslování, vymýšlení si, a to včetně vlastní zkušenosti sociální pracovnice, kdy tato byla opakovaně ze strany poškozené oklamána, což v konečném důsledku vedlo k umístění poškozené do diagnostického ústavu. V návaznosti na výsledky zpracovaného revizního znaleckého posudku na osobu poškozené navrhl i **výslech samotné pošk. S. F.** Závěrem odsouzený navrhl vyžádat, kromě opisů RT a přestupků týkající se poškozené, rovněž nové zprávy k osobě poškozené od kolizního opatrovníka v opatrovnických věcech a zprávy od školských zařízení. Předložil nakonec soudu k důkazům rovněž **zprávu o svém chování ve výkonu trestu** odnětí svobody ze dne 1. 10. 2024, zpracovanou psychologem věznice Heřmanice (č. l. 137).

8. Podle § 278 odst. 1 tr. řádu soud povolí obnovu řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a nebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

9. Podle § 283 písm. d) tr. řádu soud návrh na povolení obnovy řízení zamítne, neshledá-li důvody obnovy dle § 278.

10. Je zřejmě nutno obecně uvést, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, jehož účelem je odstranit nedostatky ve skutkovém zjištění (odstranit nedostatky pravomocného rozhodnutí neznalostí určitých skutečností v původním řízení). V řízení o obnově se nezjišťuje správnost původního rozhodnutí, nýbrž se posuzuje, zda dojde k předložení nových skutečností či důkazů, které by mohly změnit původní výroky napadeného rozhodnutí. Novými skutečnostmi mohou být pouze skutečnosti soudu v původním řízení neznámé, které však již v době vydání rozhodnutí existovaly a teprve později vyšly najevo. Soud rovněž odkazuje na odůvodnění stanoviska pléna Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2020, sp. zn. Pl. ÚS-st. 50/20, ve kterém se výslovně uvádí, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem a má s ním být nakládáno restriktivním způsobem a pouze v těch případech, kdy se teprve po pravomocném rozhodnutí vyskytly nedostatky ve skutkovém zjištění. Zákonem označené skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé je třeba vykládat tak, že již v řízení o povolení obnovy musí soud velmi pečlivě zjišťovat jejich relevanci pro již pravomocně skončené trestní řízení, tedy zda jsou způsobilé, samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými soudu či jiným orgánům činným v trestním řízení už dříve, odůvodnit jiné, tj. pro stěžovatele příznivější rozhodnutí o vině nebo o

trestu. Nemůže se tak jednat o skutečnosti nebo důkazy hypotetické či zjevně pochybné, nýbrž musí skýtat vysoký stupeň pravděpodobnosti (odůvodněný předpoklad) o tom, že na jejich základě by mohlo dojít ke změně původního pravomocného rozhodnutí. Obnova řízení však neslouží ke zjišťování správnosti původního rozhodnutí (zákonnosti a odůvodněnosti) a nejde proto o opravný prostředek srovnatelný s odvoláním nebo stížností, ale účelem obnovy je výlučně jen náprava nesprávných skutkových závěrů, pokud se objeví dosud neznámé skutečnosti nebo důkazy.

11. Soud v rámci veřejného zasedání po provedeném dokazování dospěl k závěru, že podmínky pro povolení obnovy řízení v projednávané věci nejsou splněny. Jako první musí soud konstatovat, že v době podání návrhu na obnovu řízení podáním ze dne 29. 10. 2023 zcela jistě odsouzený žádné nové důkazy a nové skutečnosti k dispozici pro soud neměl. Jednak to vyplývá jednoznačně ze skutečnosti, že samotný návrh byl podán 1,5 měsíce poté, co byl předchozí návrh na povolení obnovy řízení pravomocně zamítnut, jednak to vyplývá z toho, že samo podání ze dne 29. 10. 2023 žádné nové důkazní návrhy a ani nové tvrzené skutečnosti neobsahovalo. Vyplývá to objektivně z dat vyhotovení nyní předložených důkazů, zejména v podobě znaleckých posudků, které byly zpracovány až poté, co již byl návrh na povolení obnovy řízení podán a ostatně v konečném důsledku to odsouzený nakonec u veřejného zasedání sám doznal. Soud má za podstatné toto zdůraznit, protože nejprve byl podán návrh na obnovu řízení a teprve poté byly zajišťovány údajně nové důkazy a nové skutečnosti, což se ostatně promítlo do samotného tvrzeného návrhu, kdy dle soudu se odsouzený svými novými důkazy a novými skutečnostmi fakticky domáhá pouze přezkumu původního rozhodnutí nalézacího soudu. Původní obhajoba odsouzeného spočívající v tom, že se žádného znásilnění nedopustil a že znásilnění si pošk. S. F. vymyslela, protože se mu chtěla pomstít, a protože je osobou absolutně nevěrohodnou, osobou, která permanentně lže, je nezvladatelná, manipuluje svým okolím, má výchovné problémy, užívá návykové látky, tedy takovou obhajobu odsouzený zaujal již v řízení nalézacím a nyní, v rámci řízení o návrhu na povolení obnovy, jen soudu předkládá a vrství důkazy k prokázání nevěrohodnosti poškozené S. F. včetně toho, že se domáhá jejího nového znaleckého zkoumání a dokonce opakovaného výslechu.

12. Ačkoli se odsouzený domáhal toho, aby v rámci řízení o povolení obnovy byly soudem provedeny všechny jím navržené důkazy, soud po prostudování původního řízení ve věci KS Ostrava, pob. Olomouc sp. zn. 53 T 2/2020, po prostudování předchozího řízení o povolení obnovy vedeného u stejného soudu pod sp. zn. 28 Nt 53/2022, a poté, co se seznámil s tvrzenými novými důkazy a novými skutečnostmi, vyslechl v rámci řízení znalce PhDr. Petra Vavříka, MUDr. Jiřího Fialku, CSc., vyslechl stanovisko znalce RNDr. Daniela Vaňka, PhD. Z dalších důkazů si vyžádal opis rejstříku trestů a zprávu o případných přestupcích ve vztahu k poškozené, a vyžádal si rozhodnutí ve věci navrženého svědka Adama S. Již po takto provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že provádět další důkazy odsouzeným navržené je zcela nadbytečné, eventuelně nemožné (nové znalecké zkoumání poškozené) a další dokazování tedy soud již neprováděl.

13. Sama obhajoba označila jako stěžejní důkaz znalecký posudek znalce PhDr. Petra Vavříka, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie ze dne 23. 9. 2024. Soud u veřejného zasedání dne 11. 2. 2024 znalce k posudku vyslechl, kdy kromě toho, že znalec přednesl své závěry tak, jak je pojal do písemného znění posudku, rovněž odpověděl na doplňující dotazy. Soud nebude přepisovat obsah jeho výpovědi, v tomto odkazuje na protokol na č. l. 169 verte až 175, kdy však hodnotí posudek tak, že tento není schopen změnit náhled soudu na původní posudek a jeho závěry, který byl zpracovaný v nalézacím řízení znalkyněmi MUDr. Marií Foldýnovou a PhDr. Ludmilou Mrkvicovou. Sám znalec PhDr. Petr Vavřík je svou specializací znalcem z odvětví klinické psychologie a hodnotil tedy původní posudek jen ve vztahu k části zpracované znalkyní PhDr. Ludmilou Mrkvicovou, neposuzoval celý posudek. Je také nutno zdůraznit, i když je to zřejmé, že sám PhDr. Petr Vavřík poškozenou S. F. nevyšetřoval a k její

osobě a osobnosti se tedy nevyjadřoval, tuto totiž žádným způsobem znalecky nezkoumal. Také na dotaz soudu uvedl, že závěry původního posudku z hlediska správnosti či nesprávnosti nijak nerozporuje, protože tyto přijaté závěry opět nijak neposuzoval. Jediné, čím se zabýval je, že hodnotil způsob práce předchozích znalců, kdy soud k tomu má za potřebí dodat, že spíše ani tak nehodnotil způsob práce znalkyň, jako spíše hodnotil výstup jejich práce, tedy výstup v podobě písemně zpracovaného znaleckého posudku, kterému tedy MUDr. Vavřík vytýká, že v něm chybí popis metodiky užité znalkyní, jakož i interpretace užitých metod, což má za důsledek to, že posudek je po znalkyních nepřezkoumatelný jinými znalci. Dle něj dále v posudku chybí podrobnější popis osobnosti poškozené. Dále v posudku chybí v situaci, kdy bylo zjištěno, že pošk. S. F. byla v rámci své předchozí hospitalizace diagnostikována jako osoba s histriónskými rysy, tak tedy chybí poznatky znalkyň k možné tendenci poškozené emoce předstírat. Dále v posudku znalkyň chybí rozbor týkající se vztahu poškozené k sexualitě, k sexuálnímu zrání a její vztah k mužům, preferencí v sexuální oblasti, což jak znalec doplnil, opět v sobě mělo zahrnovat posouzení osobnosti poškozené. Dle MUDr. Vavříka pak dále v posudku znalkyň chybí podrobnější a diferencovanější vztah poškozené k osobě odsouzeného popsaný v čase.

14. Soud k těmto závěrům uvádí následující. Původní znalecký posudek na pošk. S. F. byl zpracován 24. 6. 2020. Byl tedy zpracován v době před nabytím účinnosti nyní platného zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech č. 254/2019 Sb. Byl tedy zpracován za účinnosti zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, kdy tento zákon jasně definované nároky na práci s daty, na popis použitých metod a ani požadavek na přezkoumatelnost tak, jak jej nově upravuje ust. § 28 zák. č. 254/2019 Sb., výslovně nestanovil. Znalecký posudek, respektive správně uvedeno písemné vyhotovení znaleckého posudku znalkyň MUDr. Marie Foldýnové a PhDr. Ludmily Mrkvicové, tak formálně vyhovuje zákonu platnému v době, kdy byl posudek písemně zpracován. Ačkoli písemné znění posudku neobsahuje výslovný výčet užitých metod a jejich interpretaci, je zřejmé, že poškozená byla podrobena ze strany znalkyň vyšetření, že byla podrobena testovým metodám a že výstupy z testových metod byly znalkyněmi interpretovány. Znalkyně se např. přímo u hlavního líčení vyjadřovaly např. o zjištěné inteligenci poškozené, kdy je dle soudu vyloučeno, že by tuto inteligenci odhadly, naopak ji zcela jistě dle použitých testových metod vyšetřily a interpretovaly. Přímo u hlavního líčení pak psycholožka PhDr. Ludmila Mrkvicová uvedla, že při vyšetření poškozené byly samozřejmě užity metody, které k vyšetření běžně používají, byť v ČR není jedna uznatelná a přijatá metoda pro takováto vyšetření. Nicméně při vyšetření poškozené byla použita např. metoda Undeutschovy hypotézy, popisuje obecně metodu a její interpretaci, užila strukturované interview, všímala si i neverbálních projevů poškozené apod. Zkrátka soud uzavírá, že původní vyšetření poškozené proběhlo dle soudu standardními metodami, které pouze nebyly do písemného výstupu popsány. Pokud písemný výstup dále neobsahoval některé podrobnější popisy, jak o tom hovořil znalec PhDr. Vavřík, tak dle soudu se nejedná o chybný znalecký posudek, ale o to, že ani soud, ani státní zástupce a ani obhajoba samotná nepožadovala takto podrobnější výstupy. Pokud by požadovány byly, nebyl dle soudu problém znalecký posudek doplnit, neznamená to však, že je původní posudek vadný. Zpracování posudku ze strany znalců, jeho interpretace, jeho případné doplnění o podstatné okolnosti v rámci hlavního líčení, to vše je do určité míry závislé i na odborné erudici znalců, ale i erudici a zkušenostech soudců, státních zástupců a obhájců. Pokud znalkyně PhDr. Mrkvicová uvedla u hlavního líčení, že poškozená má obecně sklony k provokacím v sexuálních situacích, soudu a stranám trestního řízení takovéto vyjádření stačilo, neměly potřebu dále podrobněji zkoumat vztah poškozené k sexualitě, k sexuálnímu zrání a její vztah k mužům, či její preference v sexuální oblasti (navíc u mladistvé, byť předčasně sexualizované), jak je posudku nyní vytýkáno, tak se dle soudu nejedná o chybu původního posudku. Pokud je v původním posudku uvedeno, že poškozená měla k nyní odsouzenému vztah ambivalentní, tzn. do doby, než došlo ke znásilnění, neměla k odsouzenému žádný hluboký vztah (navíc má plochou emotivitu), po znásilnění v době jejího znaleckého zkoumání byl její vztah k odsouzenému jednoznačně negativní, ovšem bez potřeby msty, a kdy nyní je tedy znalcem PhDr. Vavříkem vytýkáno posudku, že vztah poškozené k odsouzenému

nebyl popsán více diferencovaně a na časové ose, pak se opět dle soudu nejedná o žádnou vadu posudku, ale zkrátka nebylo znalkyním uloženo více diferencovaně vztah poškozeného a odsouzeného v průběhu času popsat a soudu a stranám řízení takto shrnutý závěr o vztahu jmenovaných naprosto dostačoval. Jako ostatně byl pro původní rozhodnutí pro všechny jmenované dostatečný znalecký popis osobnosti poškozené, její případné struktury osobnosti apod. Zkrátka obhajoba nyní de facto dává větší pozornost a staví do popředí samotný písemný výstup znaleckého zkoumání v podobě jeho písemného zpracování před tím, jak znalkyně osobnost poškozené vyhodnotily a k jakým závěrům dospěly.

15. K návrhu odsouzeného na nové znalecké zkoumání pošk. S. F. se pak samotný nový znalec obhajoby PhDr. Vavřík vyjádřil v tom smyslu, že s odstupem 5 let od projednávaného skutku a s ohledem na relativně turbulentní vývoj samotné poškozené, tak již není možné aktuálně provést její znalecké zkoumání tak, aby byly zjištěny údaje využitelné pro toto trestní řízení. Zkrátka nový posudek již nemůže s ohledem na časový odstup a její vývoj přinést relevantní údaje k projednávané věci. Tímto konstatováním je pak dle soudu naprosto zřejmé, že zadávat nový (či revizní) znalecký posudek k posouzení stejných otázek, které byly podávány v původním posudku, je zcela irelevantní, jakož i shromažďovat komplexnější materiál týkající se osoby poškozené pro účely takového nového (revizního) znaleckého zkoumání. Soud tedy uzavírá, že znalecký posudek znalce PhDr. Petra Vavříka a ani jeho výslech nepřinesl jakékoliv nové důkazy či nové skutečnosti.

16. Soud u veřejného zasedání dne 28. 2. 2025 vyslechl k posudku ze dne 6. 9. 2024 č. 069053/2024 znalce MUDr. Jiřího Fialku, CSc. K tomuto soud opět odkazuje na jeho zpracovaný posudek (č. l. 127 – 131) a na obsah jeho výpovědi (č. l. 210 – 211). Z posudku znalce pak vyplývá, že absence poranění, resp. absence přechodných tělesných projevů v lékařské zprávě, poškozenou a její matkou uvedené sexuální násilí nepotvrzuje, kdy popis poškozené ohledně průběhu znásilnění by s vysokou pravděpodobností v odstupu několika hodin zanechalo na těle poškozené zkráceně řečeno nějaké stopy násilí. Soud nejprve konstatuje, že znalec vycházel pro své závěry ohledně průběhu znásilnění pouze z Úředního záznamu o podaném vysvětlení Šárky F. ze dne 1. 12. 2019, matky poškozené, která podávala pouze zprostředkované údaje od své dcery pošk. nezletilé S. F. a z Úředního záznamu ze dne 3. 12. 2019, který byl zpracován policejním orgánem a opět se jedná jen o zprostředkovaný výslech samotné poškozené (z něhož byla koncipována skutková věta usnesení o zahájení trestního stíhání, či záznam o zahájení trestního stíhání). Zcela znalec pominul jediný procesně použitelný a nejdůležitější důkaz, a to protokol o výslechu samotné poškozené S. F. ze dne 19. 2. 2020 a vycházel tak z podkladů neprocesních. Je otázkou, zda tak znalec činil vědomě, či mu naopak nebyly obhajobou záměrně poskytnuty všechny podklady. Ostatně dle soudu jednak ani z popisu samotné matky Šárky F., či dalšího zprostředkovaného popisu průběhu znásilnění uvedeného v úředním záznamu ze dne 3. 12. 2019 by soud nějaká konkrétně zranění na těle poškozené víceméně ani nehledal a neočekával. V protokolu o svědecké výpovědi, kterou tedy podala sama poškozená S. F., pak ohledně násilí uváděla toliko, že ji odsouzený hodil či spíše položil na postel, že se jí jednou rukou snažil stahovat legíny, které měla na sobě … pak ji jakoby otočil, když ji vysvlíkal, tak se snažila si věci natahovat zpátky, nicméně jí nakonec legíny i s kalhotkami stáhl až pod kolena, potom začal do ní strkat prsty, mezitím si stahoval své oblečení, kdy zůstal jen v tričku, chvilku ji chytl pod krkem (nikoli tedy, že by ji držel pod krkem delší dobu), když do ní pronikl penisem, tak jen krátce na 5 sekund, spíše byl na ní nalehlý atd. Zkrátka pokud soud prostuduje procesní výpověď samotné poškozené (což znalec evidentně neučinil), zjistí, že o nějakém konkrétním značném násilí, které by fakticky mohlo zanechat stopy na těle, poškozená vůbec nevypovídala. Neuvedla, že by ji odsouzený uhodil rukou či předmětem, kopl, narazil jejím tělem na hranu, znásilnění proběhlo na měkké posteli apod. Pokud k tomu soud připočte, že sám znalec, vycházeje z neprocesních výslechů a bez znalosti popisu samotné poškozené, i tak dospěl pouze k závěru, že postup při znásilnění by zanechal projevy na těle poškozené s vysokou pravděpodobností, nikoli tedy se 100 % jistotou, opět tedy tento posudek je pro posouzení věci zcela irelevantní. Ostatně původní rozhodnutí nalézacího

soudu se otázkou absence zranění na těle poškozené věnovalo, opět tedy nejde ani o novou skutečnost.

17. Soud dále u veřejného zasedání dne 27. 3. 2025 vyslechl k posudku ze dne 3. 2. 2025 č. 005-2025 znalce RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D. K tomuto soud opět odkazuje na jeho zpracovaný posudek (č. l. 162 - 165) a na obsah jeho výpovědi (č. l. 230 – 234). Z posudku znalce pak vyplývá, že ani tento znalec nerozporuje závěry přijaté v posudku OKTE Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje ze dne 31. 1. 2020 č. j. KRPT-4539/KT-2019, protože vlastní zkoumání vzorků nebylo znalcem prováděno. Pouze pak znalec původnímu znaleckému posudku opět vytýká, že neobsahuje přesný popis použitých metod při zkoumání, obsahuje pouze odkaz na standardní operační postupy pracoviště, k čemuž soud jen doplní, že dále je k této námitce možno uvést to samé, co již soud k absenci použitých metod uvedl u znaleckého posudku znalkyň MUDr. Foldýnové a PhDr. Mrkvicové s ohledem na absenci zákonné úpravy striktně takový popis požadující. Stejně tak k ostatním námitkám soud jen konstatuje, že pokud nebylo využito všech možných dostupných zkoumání, pokud např. nedošlo k tomu, že nebyl zkoumán odebraný vzorek DNA z penisu odsouzeného v tom smyslu, že nebylo zjišťováno, zda DNA poškozené pochází např. z tělních tekutin, ať už ze slin či z poševního sekretu, nebo zda pochází z epitelů kůže apod., tak se opět nejedná dle soudu o vadu posudku, jedná se o to, že nikdo v nalézacím řízení nepožadoval takto dozkoumat zajištěné vzorky DNA. Stejně tak znalec RNDr. Vaněk nevyvrátil původní tvrzení, že s větší pravděpodobností DNA poškozené na rubové straně trenýrek odsouzeného spíše nepochází pouze z toho, že by poškozená sáhla rukou na penis odsouzeného, protože v takovém případě by toho biologického materiálu odsouzeného a poškozené bylo zhruba stejné množství, kdežto v zajištěném smíšeném profilu bylo 4x více biologického materiálu poškozené, než obžalovaného, takže s ohledem na toto množství nešlo o přenos z ruky, ze suché kůže, ale spíše šlo o materiál zanechaný typicky z tělesné tekutiny, tedy jednak slin, nebo po znásilnění, tedy z poševního sekretu. Pouze RNDr. Vaněk uvedl, že i tato skutečnost šla dozkoumat a určit původ DNA od poškozené, zda tedy skutečně pochází ze slin či poševního sekretu, kdy jen soud dodává, že sekundární přenos DNA tak, jak jej popsal znalec RNDr. Vaněk (tedy povalováním odsouzeného v posteli, kde před tím byla poškozená, prostřednictvím epitelů kůže), tak takový přenos je vyloučen již jen s ohledem na 4 násobně vyšší množství smíšeného profilu DNA poškozené ve zkoumaném vzorku. Stejně tak RNDr. Vaněk nevyloučil závěry ve vztahu k nálezu DNA poškozené na penisu odsouzeného. Opět tedy ani tento znalecký posudek nepřináší dle soudu žádné nové skutečnosti či nové důkazy. Pokud obhajoba žádá o nový posudek za situace, kdy ani neví, zda se dochovaly původní odebrané vzorky, zda například nebyly při zkoumání spotřebovány, pak se jedná čistě o hypotetický důkaz, navíc důkaz ve vztahu ke všem provedeným dle soudu nikoli významný.

18. Ve vztahu ke zbývajícím navrženým důkazům soud uvádí následující. Výslech zasahujících policistů při prvotních úkonech má soud za nadbytečné. V prvotním řízení nebyly zjištěny žádné procesní problémy, nevyvstala potřeba vyslýchat zasahující policisty, a i nyní obhajobou formulované dotazy typu, zda policisté postupovali koordinovaně podle předem stanovené metodiky a zda byl jejich postup správný a dostatečný pro získání potřebného množství stop a biologického materiálu, jsou dotazy ryze hypotetické. S ohledem na odstup času je pak vůbec otázka, zda by policisté byli schopni podat soudu konkrétní výstupy z tohoto vyšetřování, které proběhlo přec cca 6 lety. Dle soudu takový postup byl zcela v pořádku, protože na jeho podkladě došlo např. ke zpracování znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví genetika, který byl soudem přijat, byl proveden a na jeho podkladě došlo k následnému pravomocnému odsouzení jmenovaného T. F. Jde skutečně o zcela hypotetický důkazní návrh. Zjišťovat pak výslechem těchto tří navržených svědků projevy chování ze strany poškozené, má soud za zcela nadbytečné. Odsouzeným bylo často poukazováno na to, že pošk. S. F. v rámci prvotního výslechu uskutečněného dne 3. 12. 2019 se dle vyšetřujících kpt. Mgr. Martina D. a kpt. Mgr. Aleny P. projevovala tak, že byla *v psychické pohodě, usmívala se, smála se, otevřeně komunikovala, na dotazy ohledně pohlavního styku odpovídala bez zábran, ba*

naopak na žádost policejního orgánu že nerozumí tomu, jak měl sex probíhat, toto poškozená doplňovala velmi ochotně o další informace a jedinou obavu projevila v okamžiku, kdy došlo k ohledání jejího mobilního telefonu. Odsouzeným bylo poukazováno na to, že takto se dle něj a dle policejních metodických pokynů, stanovených při vyšetřování znásilněných, poškozená osoba nechová. Soud k této části odůvodnění důkazního návrhu obhajoby, proč by tedy měl soud vyslechnout rovněž zasahující policisty, uvádí, že jednak z výslechu samotného znalce PhDr. Petra Vavříka vyplývá, že neexistují žádné obecné vzorce toho, jak se chovají oběti znásilnění, a zvláště u osob, u kterých by mohla být přítomna histriónská porucha osobnosti (jak byla diagnostikována u poškozené v rámci její hospitalizace), kdy v takovém případě je velmi široké spektrum různých reakcí, od teatrálních, až po blokování spontaneity. A soud k tomu ještě dodává, že jednak nezpochybňuje závěry učiněné policisty při výslechu poškozené ohledně jejích projevů, takže dotazovat se opakovaně na již policisty uvedené má skutečně za nadbytečné. A jak navíc vyplývá z posudku, který byl na poškozenou zpracován, tak poškozená má s ohledem na svůj vývoj a deprivaci velmi plochou emotivitu. Dokonce znalkyně uvedly, že pokud by stejnému jednání (znásilnění popsané poškozenou) bylo vystaveno jiné dítě, vyrůstající ve zdravé rodině, tak na 99,9 % by u takové oběti nastaly trvalé následky, a to například v podobě posttraumatické stresové poruchy. Protože však poškozená je onou deprivací „chráněna“, tak znásilnění odsouzeným zkrátka vnímala jako jeden z dalších podobných zážitků, co v životě již zažila, proto nedošlo k závažnějším následkům na její psychice. Proto soud může konstatovat, že reakcí a projevů poškozené v rámci jejího výslechu uskutečněného dne 3. 12. 2019 není pro soud nijak překvapivá.

19. Co se týče čestného prohlášení Naděždy F. a návrhu na její výslech, k tomu soud uvádí, že jmenovaná nebyla přítomna samotnému jednání, nemůže podat přímé svědectví. Navíc si návrh odsouzeného ze dne 23. 10. 2024 poněkud protiřečí se samotným čestným prohlášením. V návrhu je odsouzeným tvrzeno, že Naděžda F. měla konfrontovat na rodinné oslavě o letních prázdninách roku 2023 poškozenou S. F. s tím, aby jí řekla skutečnou pravdu o tom, zda byla ze strany odsouzeného znásilněna. Když však soud provedl čestné prohlášení k důkazům, tak z jeho obsahu naopak vyplývá, že Naděžda F. … *nemohla pochopit, proč vnučka S. obvinila svého bratra Tomáše ze znásilnění, věří, že by toho Tomáš nebyl schopen, takového hrůzného činu, proto se rozhodla, že se při nejbližší příležitosti vnučky S. zeptá, proč lživě obvinila bratra Tomáše, když dobře ví, že to není pravda.* Jinými slovy Naděžda F. nechtěla po poškozené na rodinné oslavě pravdu, přímo a rovnou poškozenou konfrontovala s tím, že si tato vše vymyslela, protože jak ostatně ze zbytku jejího prohlášení vyplývá, její sympatie jsou jednoznačně na straně odsouzeného. Ostatně jmenovaná byla vyslechnuta již v rámci nalézacího řízení, kde rovněž jednoznačně vypovídala ve prospěch odsouzeného, kterého hodnotila jako slušného, pracovitého a ohleduplného vnuka, u kterého si nedovede představit, že by něco takového (znásilnění) provedl, kdy soud jen k jejímu svědectví dodává, že tato vůbec nevěděla, že její vnuk byl již opakovaně odsouzen za trestnou činnost. Takové svědectví je jednak absolutně neschopné přinést jakékoliv jiné rozhodnutí nalézacího soudu, navíc si soud i dovede na místě poškozené S. F., pokud je vlastní babičkou napadána v takového věci ze lži, představit jakoukoliv odpověď. I tu, kterou měla údajně od poškozené Naděžda F. na rodinné oslavě obdržet.

20. Podobně soud hodnotí čestné prohlášení osoby Adam S. Soud si k osobě Adama S. vyžádal opis rejstřík trestů a následně i jednotlivá trestní rozhodnutí, která provedl k důkazům. Adam S., nar. xxx, tedy muž ve věku necelých xxx let, má aktuálně v opisu rejstříku trestů 5 záznamů za trestnou činnost a nachází se ve výkonu trestu odnětí svobody. Mimo jiné byl odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (řídil osobní automobil přes vyslovený zákaz řízení). Dále byl odsouzen pro neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku (platby za zboží zcizenou platební kartou). Dále byl odsouzen pro ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (fyzicky napadl ostrahu prodejny se způsobením otřesu mozku

napadenému). Dále byl odsouzen za poměrně rozsáhlé úvěrové podvody dle § 211 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku se škodou přesahující 200 000 Kč. A nakonec je nutno nejvíce zmínit odsouzení ve věci OS Šumperk ze dne 16. 4. 2024, sp. zn. 4 T 7/2024, kdy byl odsouzen pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnou a s psychotropní látkou dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil mimo jiné tím, že *v průběhu července 2022 v xxx na různých místech, nejčastěji na adrese xxx, v prostorách zahradní chaty umístěné na zahradě rodinného domu, poskytl zdarma S. F. v blíže nezjištěných případech pervitin, kdy se v jednotlivých dávkách jednalo o nevážené množství kolem 0,3 g o celkové váze nejméně 2 g*, a *dále v době od 30. 5. 2023 do 13.10.2023 ve stejných prostorách poskytl zdarma S. F. nejméně ve 40-ti případech pervitin, který jí i sám nitrožilně aplikoval, kdy takto jmenované aplikoval v souhrnu nejméně 12 g pervitinu*. Nutno dodat, že byl odsouzen za distribuci pervitinu i dalším dvěma osobám. Pokud se jedná o osobu svědka, který rovněž nebyl přítomen samotnému jednání, který byl navíc ve svých necelých xxx letech již několikrát soudně trestán, mimo jiné za opakované podvody a za distribuci pervitinu, který rovněž, jak sám odsouzený Tomáš F. uvedl, i sám užívá, pak vypovídací hodnota takového svědka je obecně téměř nulová. Navíc opět bude jeho vyjádření ovlivněno soužitím s pošk. S. F. Navíc ve svém „čestném" prohlášení Adam S. zejména poukazoval na okolnost, že za soužití se S. F. zjistil, že se jedná o osobu intrikující, lživou, manipulující, která očerňovala lidi ve svém okolí pro svůj osobní profit.

21. Soud k tomu krátce uvádí, že jak důkazní návrh odsouzeného na předvolání a výslech Adama S., tak navržení svědkové Nadežda F., Kamila R., Blanka H. nebo Zdeněk P. směřují k prokázání jediného, a to k prokázání tvrzení odsouzeného o tom, že dle něj je pošk. S. F. osoba, která pravidelně a soustavně lže, jde dle něj o nejprolhanějšího člověka, jakého zná, kdy tedy dle něj nevypovídala poškozená pravdu ani v případě tvrzeného znásilnění. K tomu tedy soud uvádí, že skutečnost, že je pošk. S. F. problematická osobnost, byla zcela zřejmá i nalézacímu soudu. Ostatně v nalézacím řízení ke stejnému závěru dospěly i samotné znalkyně, jejichž posudek je nyní odsouzeným napadán. Jak znalkyně uvedly, pošk. S. F. byla v době vyšetření hodnocena jako disharmonicky se vyvíjející osoba, deprivovaná, s rysy emoční nestability v zátěžových situacích a s manipulativním chováním (ponechme nyní stranou, co bylo zjištěno jako hlavní příčina takového jejího vývoje). V dospívání se u ní objevují kromě dysforických rozlad a sebepoškozování také poruchy chování socializovaného typu, předčasné započetí intimního života, nikotinismus a abusus kanabinoidů. O patologickou lhavost se však dle znalkyň u ní nejedná, chápe kategorii pravdy, ta však pro ni není zcela závazná a v určitých situacích může upravovat popisované, kdy motivem pro takové jednání je vylepšit si obraz o sobě či zaujmout. Tyto závěry pak znalkyně přednesly i u hlavního líčení, kde zopakovaly, že v rámci disharmonického vývoje poškozená lže i v situacích, kdy by lhát nemusela a manipuluje. Nevylučují ani to, že poškozená má sklony k provokaci v sexuálních situacích. Všechny tyto okolnosti ohledně osobnosti poškozené byly nalézacímu soudu známy a není potřeba provádět dokazování v rámci řízení o povolení obnovy, které by případně dokládaly tuto soudům známou okolnost. Proto skutečně není potřeba vyslýchat tyto odsouzeným navržené svědky, kteří tedy nebyli osobně přítomni projednávanému jednání, nebyli přítomni ani situacím bezprostředně navazujícím. Snad kromě navrženého svědka Zdeňka P., který má dle odsouzeného podat svědectví i o chování poškozené bezprostředně po činu. Nicméně soud již uvedl v tomto svém odůvodnění, že toto chování je značně ovlivněno samotnou osobností poškozené, a proto její projevy se mohou zdát neadekvátní, mají však původ v deprivaci osobnosti poškozené. Nalézací soud tedy po provedeném dokazování vyhodnotil, že v tomto konkrétním případě poškozená přes svou problematickou osobnost vypovídala ohledně znásilnění pravdu. Nevycházel přitom pouze ze závěru znalkyň v tom smyslu, že přes všechny uvedené problematické rysy mají za to, že pokud poškozená hovoří a popisuje znásilnění, tak se jim popis jeví jako popis prožitého, nikoli jako fabulace, zvláště, pokud bylo objektivizováno, že u poškozené došlo rovněž k akutní reakci na stres. Nalézací soud totiž provedl ve věci rozsáhlé dokazování, v rámci kterého vyslechl nejen obžalovaného a pošk. S. F., ale rovněž svědky Jakuba F., Šárku T., Aleše F., Jana V., Dušana T., Jana S., Davida H., Dana D., Dana W., Vítězslava M., dokonce i nyní opětovně

navrženou Naděždu F. Byl proveden znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, znalecký posudek z obou kriminalistiky, odvětví genetika, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie k osobě poškozené S. F., znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie a sexuologie na osobu odsouzeného. Z listinných důkazů pak soud vycházel z protokolu o ohledání místa činu, z protokolu prohlídce těla poškozené a lékařské zprávy o prvotním vyšetření poškozené. Po takto provedeném dokazování pak nalézací soud dospěl k závěru o vině odsouzeného a toto rozhodnutí obstálo i v rámci řádných a mimořádných opravných prostředků. Pro kompletní důvody předmětného rozhodnutí soud zcela odkazuje na odůvodnění písemného vyhotovení citovaného rozsudku. Tedy ani navržení svědci nemohou přinést nic nového a nemohou změnit původní rozhodnutí soudu.

22. Výslech MUDr. Kateřiny M. opět soud považuje za nadbytečný, okolnosti, které mají být jejím výslechem zjišťovány, byly de facto prokazovány již předloženým posudkem MUDr. Jiřího Fialky, CSc., a dle soudu odpovídat na dotazy avizované obhajobou ani této lékařce nepřísluší, k tomu jsou určeni právě znalci právě z odvětví soudního lékařství.

23. Závěrem soud uvádí, že se v tomto odůvodnění již nevěnoval znaleckému posudku zpracovanému v přechozím řízení o povolení obnovy, kdy vůbec hodnotit či přezkoumávat posudek zpracovaný v řízení o obnově je dle soudu zcela mimo rámec současného návrhu na obnovu řízení.

24. Odsouzený tedy soudu v řízení o návrh na povolení obnovy nenavrhl žádné nové důkazy a ani nové skutečnosti, které by mohly jakkoliv změnit původní rozhodnutí nalézací soudu, proto byl jeho návrh na povolení obnovy řízení opětovně zamítnut.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě do tří dnů ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci. Stížnost má odkladný účinek.

Olomouc 27. března 2025

Mgr. Petr Sušil v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Veselá